



KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

DNB/IV/7111/63/1/11

Warszawa, 2011.04.22

**Dyrektorzy Oddziałów
Instytucji Kredytowych**

Szanowni Państwo,

Zgodnie z ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym z dnia 21 lipca 2006 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 z późn. zm.) celem nadzoru nad rynkiem finansowym, w tym nad sektorem bankowym, jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości i zaufania do rynku finansowego. Także zagwarantowanie ochrony interesów uczestników rynku leży w gestii nadzoru. Na potrzeby realizacji powyższego Komisja Nadzoru Finansowego jako organ nadzorujący została wyposażona w stosowne narzędzia. Wśród tych narzędzi istotną rolę pełnią rekomendacje, które KNF jest uprawniona wydawać na podstawie art. 137 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.).

Rekomendacje stanowią zbiór zasad dotyczących dobrych praktyk w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami, jak również i relacji z klientami. Są wskazaniem przez organ nadzoru pożądanego sposobu prowadzenia przez bank działalności w tych przypadkach, gdy przepisy prawa nie regulują tego lub czynią to w sposób niepełny, a istnieją przesłanki dla ukształtowania dobrej praktyki w danym obszarze. Organ nadzoru dysponując wiedzą o procesach zachodzących w skali całego sektora lub w pojedynczych bankach może wskazać taki sposób prowadzenia działalności, który jest optymalny z punktu widzenia sprawowanego nadzoru.

W interesie stabilności sektora bankowego w Polsce, jak i uczciwej konkurencji na rynku, rekomendacje te powinny mieć zastosowanie jednolicie wobec wszystkich uczestników rynku. Odnosząc się do działalności oddziałów instytucji kredytowych na terenie Polski, należy odwołać się do art. 48k ustawy Prawo bankowe mówiącego o odpowiednim stosowaniu wymienionych w tym artykule przepisów prawa polskiego (w tym m.in. art. 137) do działalności instytucji kredytowych. Uwzględniając ustawowe cele nadzoru wskazane na wstępie, powyższy artykuł poprzez odwołanie do art. 137 (w tym pkt 5 mówiący o możliwości wydawania rekomendacji przez KNF) wskazuje na jego zastosowanie nie tylko do działalności banków, ale i oddziałów instytucji kredytowych.

Mając na uwadze powyższe uważamy, że - w zakresie działalności na rynku polskim - wszystkich uczestników obowiązują jednako we zasady. Oczekuje się zatem, że oddziały instytucji kredytowych obecne na terenie Polski będą prowadzić działalność z uwzględnieniem zapisów rekomendacji organu nadzoru i przedstawionych w nich dobrych praktyk w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania, jak również i relacji z klientami. W innym bowiem przypadku prowadziłoby to do zaburzenia jednakowych warunków rynkowych i stwarzało okazję do arbitrażu nadzorczego.

Zgodnie z pkt 18 preambuły dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. "Państwa członkowskie powinny zapewnić, że nie ma żadnych przeszkód w prowadzeniu działalności objętej wzajemnym uznawaniem w taki sam sposób, jak w rodzimym Państwie Członkowskim, o ile ta działalność nie narusza przepisów prawnych chroniących dobro publiczne w przyjmującym Państwie Członkowskim". Mając zatem na względzie dobro publiczne (w tym m.in. stabilność sektora bankowego oraz uczciwą konkurencję) i jego ochronę, jednolite podejście powinno być zachowane w kontekście działalności prowadzonej zarówno przez banki jak i oddziały instytucji kredytowych.

DYREKTOR ZARZĄDZAJĄCY
Pionier Nadzoru Bankowego


Andrzej Stopczyński